

Abstrakt

Opakování témat v obrazech si všiml již v 19. století německý historik umění Aby Warburg, který pomocí formulí patosu upozorňuje na určité typy vyobrazení (gest) spojených s emocemi, které se opakují bez ohledu na kulturu. Ustálené obrazy, které reprezentují určité události či emoce pak definuje i Marianne Hirsch pod pojmem vizuální figury paměti. Ty demonstruje především na fotografiích z druhé světové války, které daný konflikt reprezentují a vytvářejí pro další generace způsob vzpomínání, takzvanou „post-paměť“. Přestože dnes převládá fotografie nad malbou, stále jí je silně ovlivněna a autoři se mnohdy svou stylizací snaží napodobit slavná umělecká díla. Na neustále opakující se témata a stylizace ve fotografii poukázali svým výzkumem Marta Zarzycká a Martijn Kleppe, kteří zde pracují s pojmem vizuální tropy. Jejich použití v nás má vyvolat emoce, což odpovídá i obratu k afektu, který můžeme v posledních letech v médiích zaznamenat. Pokud budeme pozorně sledovat novinářské fotografie, zjistíme, že se tento trend projevuje i ve snímcích znázorňující truchlení a smutek, které jsou často zachyceny podobně jako na obrazech ve světových galeriích. Cílem práce tak bude poukázat na podobnost stylizace tematiky truchlení u novinářské fotografie a malířství spolu s jejich rozdílným vyobrazením u různých typů událostí pomocí snímků spojených s koronavirem a válkou v Náhorním Karabachu v roce 2020.